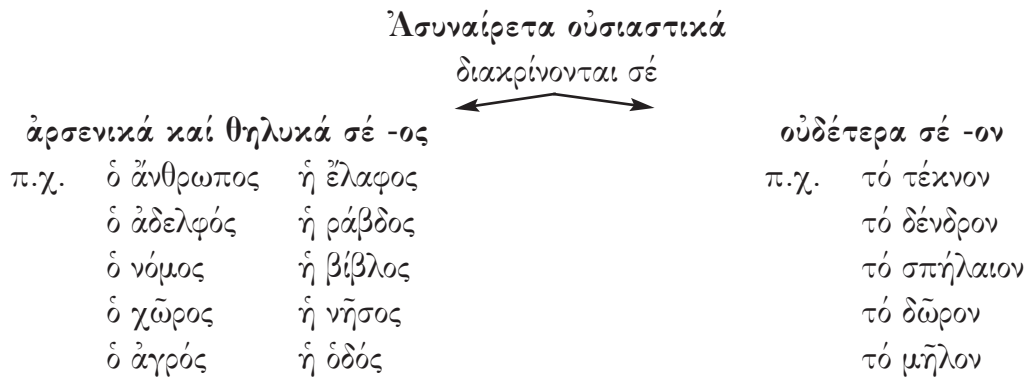

Β' Κλίσεις

Τά ουσιαστικά τῆς Β' κλίσεως διακρίνονται σέ ἀσυναίρετα καί συνηρημένα.

Οἱ ὀλικές ἢ φαινομενικές καταλήξεις τῶν πτώσεων εἶναι οἱ κάτωθι.

	ΕΝΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ		ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ	
	Ἄρσεν. καί θηλ.	Οὐδέτερο	Ἄρσεν. καί θηλ.	Οὐδέτερο
ἽΟνομ.	-ος	-ον	-οι	-ᾶ
Γεν.	-ου	-ου	-ων	-ῶν
Δοτ.	-ω	-ω	-οις	-οις
Αἰτ.	-ον	-ον	-ους	-ᾶ
Κλητ.	-ε καί -ος	-ον	-οι	-ᾶ

	Ἀρσενικά		Θηλυκά		Οὐδέτερα	
	ἽΟνομ.	ὁ ἔμπορος ὁ ἀγρός	ἡ ἔλαφος ἡ ψῆφος	τό σχολεῖον	τό τέκνον	
Γεν.	τοῦ ἐμπόρου τοῦ ἀγροῦ	τῆς ἐλάφου τῆς ψήφου	τοῦ σχολεῖου	τοῦ τέκνου		
Δοτ.	τῷ ἐμπόρῳ τῷ ἀγρῷ	τῇ ἐλάφῳ τῇ ψήφῳ	τῷ σχολεῖῳ	τῷ τέκνῳ		
Αἰτ.	τόν ἐμπορον τόν ἀργόν	τήν ἔλαφον τήν ψήφον	τό σχολεῖον	τό τέκνον		
Κλητ.	ῶ ἔμπορε ῶ ἀγρέ	ῶ ἔλαφε ῶ ψήφε	ῶ σχολεῖον	ῶ τέκνον		

	Ἀρσενικά		Θηλυκά		Οὐδέτερα	
	ἽΟνομ.	οἱ ἔμποροι οἱ ἀγροί	αἱ ἔλαφοι αἱ ψῆφοι	τά σχολεῖα	τά τέκνα	
Γεν.	τῶν ἐμπόρων τῶν ἀγρῶν	τῶν ἐλάφων τῶν ψήφων	τῶν σχολεῖων	τῶν τέκνων		
Δοτ.	τοῖς ἐμπόροις τοῖς ἀγροῖς	ταῖς ἐλάφοις ταῖς ψήφοις	τοῖς σχολεῖοις	τοῖς τέκνοις		
Αἰτ.	τούς ἐμπόρους τούς ἀγρούς	τάς ἐλάφους τάς ψήφους	τά σχολεῖα	τά τέκνα		
Κλητ.	ῶ ἔμποροι ῶ ἀγροί	ῶ ἔλαφοι ῶ ψήφοι	ῶ σχολεῖα	ῶ τέκνα		

Παρατηρήσεις

1. Τά ἄρσεν. καί θηλ. ἔχουν τίς ἴδιες καταλήξεις σέ ὅλες τίς πτώσεις ἐνικοῦ καί πληθυντικοῦ καί τά ξεχωρίζουμε μόνο ἀπό τό ἄρθρο.

2. Τά οὐδέτερα ἔχουν τρεῖς πτώσεις ἴδιες: ὄνομ., αἰτιατ., κλητική ἐνικοῦ καί πληθυντικοῦ. Στήν γενική καί δοτική καί τῶν δύο ἀριθμῶν ἔχουν τίς ἴδιες καταλήξεις μέ τά ἄρσενικά καί θηλυκά.

3. Ἡ κατάλ. -α στόν πληθυντικό τῶν οὐδετέρων εἶναι βραχεῖα, π.χ. τά δῶρα, τά μῆλα, τά ποιήματᾶ.

4. Ἡ κατάλ. τῶν ἄρσεν. καί θηλ. -οι εἶναι βραχεῖα, π.χ. οἱ χῶροι, οἱ κῆποι, οἱ ἄνθρωποι (βλ. κανον. τονισμοῦ· ἀλλά τοῖς κήποις, τοῖς χώροις).

5. Τά ὀξύτονα καί παροξύτονα οὐσιαστ. τῆς β' κλίσ. διατηροῦν τόν τόνο τους στήν ἴδια συλλαβή σέ ὅλες τίς πτώσεις ἐνικοῦ καί πληθυντικοῦ, π.χ. ὁ νομός, τοῦ νομοῦ, τῷ νομῷ, τόν νομόν.

6. Τά προπαροξύτονα τονίζονται στήν προπαραλήγουσα ὅταν ἡ λήγουσα εἶναι βραχεῖα, π.χ. ὁ ἄνθρωπος, τόν ἄνθρωπον, οἱ ἄνθρωποι. Ὅταν ὅμως ἡ λήγουσα εἶναι μακρά, ὁ τόνος τους κατεβαίνει στήν παραλήγουσα, π.χ. τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ἀνθρώπων, τό σπήλαιον, τοῦ σπηλαίου.

Σημείωση: 1. Ἡ κλητ. ἐνικοῦ τῶν ἄρσεν. καί θηλυκῶν ἔχει μερικές φορές καί τύπο σέ -ος, π.χ. κυρία Πρόεδρος, ὦ ἔλαφος, ὦ ὁδός.

2. Ἡ δοτική ἀπαντᾶ σέ φράσεις ὅπως: δόξα τῷ Θεῷ, σύν τῷ χρόνῳ, ἐπί ἴσοις ὅροις, ἐπί τῷ ὄρῳ (= μέ τόν ὄρο), σύν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου κ.ἄ., πού ἔχουν μείνει ὡς κατάλοιπα στήν Νεοελληνική.

3. Μερικά δευτερόκλιτα ἔχουν διπλούς τύπους στόν πληθυντικό,

π.χ. ὁ χρόνος, οἱ χρόνοι καί τά χρόνια,

ὁ λόγος, οἱ λόγοι καί τά λόγια,

ὁ δεσμός, οἱ δεσμοί καί τά δεσμά (= οἱ ἀλυσίδες τῶν καταδίκων, ἡ φυλάκιση),

ὁ σταθμός, οἱ σταθμοί καί τά σταθμά (= μέτρα βάρους).

